

Rada
Evropské unie

Brusel 5. srpna 2016
(OR. en)

5368/2/16
REV 2

Interinstitucionální spis:
2015/0073 (NLE)

COTRA 3
CDN 3

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy
na jedné straně a Kanadou na straně druhé

DOHODA O STRATEGICKÉM PARTNERSTVÍ
MEZI EVROPSKOU UNIÍ
A JEJÍMI ČLENSKÝMI STÁTY NA JEDNÉ STRANĚ
A KANADOU NA STRANĚ DRUHÉ

PREAMBULE

EVROPSKÁ UNIE, dále jen „Unie“,

a

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

BULHARSKÁ REPUBLIKA,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

CHORVATSKÁ REPUBLIKA,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

MAĎARSKO,

REPUBLIKA MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

RUMUNSKO,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,

smluvní strany Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie, dále jen „členské státy“,

na jedné straně a

KANADA,

na straně druhé,

dále společně jen „strany“,

INSPIRUJÍCE SE dlouhotrvajícím přátelstvím mezi lidem Evropy a Kanady vycházející z rozsáhlých historických, kulturních, politických a hospodářských vazeb,

BEROUCE NA VĚDOMÍ pokrok učiněný od Rámcové dohody o obchodní a hospodářské spolupráci mezi Evropskými společenstvími a Kanadou uzavřené v roce 1976, prohlášení o transatlantických vztazích mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Kanadou z roku 1990, společného politického prohlášení o vztazích mezi EU a Kanadou a společného akčním plánem EU-Kanada z roku 1996, programu partnerství mezi EU a Kanadou z roku 2004 a dohody mezi Evropskou unií a Kanadou o rámci pro účast Kanady na operacích Evropské unie pro řešení krizí z roku 2005,

ZNOVU POTVRZUJÍCE svou oddanost demokratickým zásadám a lidským právům stanoveným ve Všeobecné deklaraci lidských práv,

SDÍLEJÍCE názor, že šíření zbraní hromadného ničení představuje závažnou hrozbu pro mezinárodní bezpečnost,

STAVĚJÍCE na své dlouholeté tradici spolupráce při prosazování mezinárodních zásad míru, bezpečnosti a právního státu,

ZNOVU POTVRZUJÍCE své odhodlání bojovat proti terorismu a organizované trestné činnosti na dvoustranné a vícestranné úrovni,

SDÍLEJÍCE závazek ke snížení chudoby, stimulaci hospodářského růstu podporujícího začlenění a pomoci rozvojovým zemím v jejich úsilí o politické a hospodářské reformy,

UZNÁVAJÍCE své přání podporovat udržitelný rozvoj v hospodářské a sociální oblasti a v oblasti životního prostředí,

VYJADŘUJÍCE hrdost na rozsáhlé mezilidské kontakty svých občanů a svůj závazek chránit a podporovat rozmanitost kulturních projevů,

UZNÁVAJÍCE významnou úlohu, kterou mohou hrát účinné mnohostranné organizace při prohlubování spolupráce a dosahování pozitivních výsledků v oblasti celosvětových otázek a výzev,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ dynamické obchodní a investiční vztahy, které budou dále posíleny prostřednictvím účinného provádění komplexní dohody o hospodářské a obchodní spolupráci,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že ustanovení této dohody, jež spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy V Smlouvy o fungování Evropské unie, zavazují Spojené království a Irsko jako zvláštní smluvní strany a ne jako součást Evropské unie, pokud Evropská unie spolu se Spojeným královstvím a/nebo Irskem společně neoznámí Kanadě, že Spojené království nebo Irsko je vázáno jako součást Evropské unie podle Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie. Pokud Spojené království a/nebo Irsko přestanou být v souladu s článkem 4a Protokolu č. 21 vázány jako součást Evropské unie, Evropská unie spolu se Spojeným královstvím a/nebo Irskem okamžitě informuje Kanadu o jakékoli změně jejich postavení a v tomto případě jsou Spojené království a Irsko ustanoveními dohody i nadále vázány jako samostatné smluvní strany. Totéž platí pro Dánsko v souladu s Protokolem o postavení Dánska připojeným k těmto smlouvám,

BEROUCÉ V ÚVAHU institucionální změny v Evropské unii od doby, kdy vstoupila v platnost Lisabonská smlouva,

POTVRZUJÍCE své postavení jakožto strategických partnerů a odhodlání dále posilovat a prohlubovat své vztahy a mezinárodní spolupráci založené na vzájemné úctě a dialogu s cílem prosazovat sdílené hodnoty a zájmy,

JSOUCE PŘESVĚDČENY, že taková spolupráce by měla být rozvíjena postupně a pragmaticky, v závislosti na vývoji příslušných politik,

SE DOHODLY TAKTO:

HLAVA I

ZÁKLAD SPOLUPRÁCE

ČLÁNEK 1

Obecné zásady

1. Strany vyjadřují podporu společným zásadám uvedeným v Chartě Organizace spojených národů.
2. Strany s ohledem na své strategické vztahy usilují o posílení soudržnosti při rozvíjení spolupráce na dvoustranné, regionální a mnohostranné úrovni.
3. Strany provádějí tuto dohodu na základě společných hodnot, zásad dialogu, vzájemné úcty, rovného partnerství, multilateralismu, konsensu a dodržování mezinárodního práva.

HLAVA II

DODRŽOVÁNÍ LIDSKÝCH PRÁV A ZÁKLADNÍCH SVOBOD, DEMOKRACIE A PRÁVNÍ STÁT

ČLÁNEK 2

Podpora a prosazování demokratických zásad, lidských práv a základních svobod

1. Dodržování demokratických zásad, lidských práv a základních svobod, jak jsou stanoveny ve Všeobecné deklaraci lidských práv a ve stávajících mezinárodních smlouvách o lidských právech a dalších právně závazných nástrojích, jichž jsou Unie nebo členské státy a Kanada smluvními stranami, je základem vnitrostátní a zahraniční politiky stran a tvoří zásadní prvek této dohody.
2. Strany usilují o spolupráci a prosazování uvedených práv a zásad ve svých vlastních politikách a vybízejí další státy k dodržování těchto mezinárodních smluv v oblasti lidských práv a právně závazných nástrojů a k provádění vlastních závazků v oblasti lidských práv.
3. Strany jsou odhodlány prohlubovat demokracii, včetně svobodných a spravedlivých voleb v souladu s mezinárodními standardy. Strany se vzájemně informují o svých volebních pozorovatelských misích a vzájemně se zvou k případné účasti.

4. Strany uznávají význam právního státu pro ochranu lidských práv a pro účinné fungování správních orgánů v demokratickém státě. To zahrnuje existenci nezávislého soudnictví, rovnost před zákonem, právo na spravedlivý proces a přístup jednotlivce k účinným prostředkům právní nápravy.

HLAVA III

MEZINÁRODNÍ MÍR A BEZPEČNOST A ÚČINNÝ MULTILATERALISMUS

ČLÁNEK 3

Zbraně hromadného ničení

1. Strany mají za to, že šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů do rukou státních i nestátních aktérů představuje jednu z nejzávažnějších hrozeb pro mezinárodní stabilitu a bezpečnost.

2. Strany se proto dohodly, že budou spolupracovat a přispívat k zamezení šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů tím, že budou plně dodržovat a provádět své závazky v rámci mezinárodních dohod o odzbrojení a nešíření zbraní, jakož i rezolucí Rady bezpečnosti OSN. Kromě toho strany nadále podle potřeby spolupracují v zájmu podpory úsilí o nešíření zbraní prostřednictvím účasti v režimech pro kontrolu vývozu, jichž jsou obě smluvními stranami. Strany se shodly, že toto ustanovení tvoří základní prvek této dohody.

3. Strany se dále dohodly, že budou spolupracovat a přispívat k zamezení šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů tím, že:

- a) v případě potřeby učiní kroky k podepsání či ratifikaci všech příslušných mezinárodních smluv v oblasti odzbrojení a nešíření nebo k přistoupení k těmto smlouvám a k plnému provádění veškerých závazků vyplývajících z těchto smluv, jichž jsou smluvními stranami, a k vyzvání ostatních států, aby se k těmto smlouvám připojily;
- b) budou uplatňovat účinný systém vnitrostátních kontrol vývozu, jenž bude kontrolovat vývoz a bránit nedovolenému zprostředkování obchodu se zbožím souvisejícím se zbraněmi hromadného ničení a jeho tranzitu, včetně kontroly koncového použití technologií dvojího použití, pokud jde o zbraně hromadného ničení, a který bude obsahovat účinné postihy za porušení kontrol vývozu;

- c) budou bojovat proti šíření chemických, biologických a toxinových zbraní. Strany se dohodly, že budou spolupracovat v příslušných fórech s cílem zlepšit vyhlídky na všeobecné dodržování mezinárodních úmluv, včetně Úmluvy o chemických zbraních (Úmluva o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a jejich zničení) a Úmluvy o zákazu biologických a toxinových zbraní (Úmluva o zákazu vývoje, výroby a hromadění zásob bakteriologických (biologických) zbraní a toxinových zbraní a o jejich zničení).
4. Strany souhlasí, že zavedou pravidelná setkání na vysoké úrovni mezi Unií a Kanadou, jejichž cílem bude výměna názorů ohledně způsobů posílení spolupráce v celé řadě otázek nešíření a odzbrojení.

ČLÁNEK 4

Ruční palné a lehké zbraně

1. Strany uznávají, že nedovolená výroba, přeprava a šíření ručních palných a lehkých zbraní, včetně střeliva pro ně, a jejich nadměrné hromadění, špatná správa, nedostatečně zabezpečené zásoby a nekontrolované šíření představují i nadále vážnou hrozbu pro mír a mezinárodní bezpečnost.
2. Strany souhlasí s tím, že budou plnit své příslušné závazky, pokud jde o řešení nedovoleného obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi, včetně střeliva pro ně, v rámci příslušných mezinárodních nástrojů, včetně Akčního programu OSN k prevenci, potírání a vymýcení nezákonného obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi ve všech jeho aspektech, jakož i závazky vyplývající z rezolucí Rady bezpečnosti OSN.

3. Strany usilují o přijetí opatření v zájmu řešení nedovoleného obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi a o spolupráci, doplňkovost a součinnost společných snah s cílem pomoci jiným státům bojovat proti nedovolenému obchodu s ručními palnými a lehkými zbraněmi a střelivem, podle potřeby na celosvětové, regionální a vnitrostátní úrovni.

ČLÁNEK 5

Mezinárodní trestní soud

1. Strany potvrzují, že nejzávažnější trestné činy, které znepokojují mezinárodní společenství, nesmějí zůstat nepotrestány a že jejich účinné stíhání musí být zajištěno přijetím opatření na vnitrostátní úrovni a zlepšením mezinárodní spolupráce, a to i s Mezinárodním trestním soudem (MTS).

2. Strany sdílejí společný závazek podporovat všeobecnou ratifikaci Římského statutu MTS či přistoupení k tomuto statutu, a usilovat o jeho účinné vnitrostátní uplatňování ve státech, jež jsou smluvními stranami MTS.

ČLÁNEK 6

Spolupráce v boji proti terorismu

1. Strany uznávají, že boj proti terorismu je společnou prioritou, a zdůrazňují, že boj proti terorismu je třeba vést při dodržování zásad právního státu, mezinárodního práva, zejména Charty OSN a příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN, lidských práv, mezinárodního uprchlického práva, humanitárního práva a základních svobod.
2. Strany udržují konzultace na vysoké úrovni v oblasti boje proti terorismu a ad hoc kontakty s cílem podpořit účinný společný operativní postup v boji proti terorismu a mechanismy spolupráce tam, kde je to možné. To zahrnuje pravidelnou výměnu informací o seznamech teroristů, strategie pro boj proti násilnému extremismu a přístupy k novým aspektům boje proti terorismu.
3. Strany sdílejí společný závazek podporovat komplexní mezinárodní přístup k boji proti terorismu pod záštitou Organizace spojených národů. Strany usilují zejména o spolupráci za účelem prohloubení mezinárodního konsensu v této oblasti s cílem podporovat plné provádění globální strategie OSN pro boj proti terorismu a podle potřeby příslušných rezolucí Rady bezpečnosti OSN.
4. Strany nadále úzce spolupracují v rámci globálního fóra pro boj proti terorismu a jeho pracovních skupin.

5. V oblasti boje proti financování terorismu se strany řídí mezinárodními doporučeními vydanými Finančním akčním výborem pro boj proti praní peněz.

6. Strany nadále spolupracují podle potřeby v zájmu posílení kapacit jiných států v oblasti boje proti terorismu v souvislosti s předcházením a odhalováním teroristické činnosti a reakcí na ni.

ČLÁNEK 7

Spolupráce při prosazování mezinárodního míru a stability

Aby dosáhly společných zájmů při prosazování mezinárodního míru a bezpečnosti a účinných mnohostranných institucí a politik, strany:

- a) pokračují ve svém úsilí o další posílení transatlantické bezpečnosti, přičemž zohlední ústřední úlohu stávající transatlantické bezpečnostní struktury mezi Evropou a Severní Amerikou;
- b) vyvinou větší společné úsilí na podporu řešení krizí a budování kapacit a dále posílí spolupráci v této oblasti, včetně operací a misí Unie. Strany usilují o usnadnění zapojení do těchto činností, mimo jiné prostřednictvím včasných konzultací a sdílení plánovacích informací, bude-li to stranami považováno za vhodné.

ČLÁNEK 8

Spolupráce v mnohostranných, regionálních a mezinárodních fórech a organizacích

1. Strany sdílejí závazek k multilateralismu a úsilí o zlepšení účinnosti regionálních a mezinárodních fór a organizací, jako je Organizace spojených národů a její specializované subjekty a agentury, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO), Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), a dalších mnohostranných fór.
2. Strany udržují účinné mechanismy pro konzultace v rámci mnohostranných fór. V rámci OSN zavedou kromě stávajících dialogů v oblasti lidských práv a demokracie stálé mechanismy pro konzultace v Radě OSN pro lidská práva, v rámci Valného shromáždění OSN a Úřadu OSN ve Vídni a na dalších fórech, v případě potřeby a po dohodě obou stran.
3. Strany rovněž usilují o konzultace v případě voleb do mnohostranných organizací, aby v nich zajistily své účinné zastoupení.

HLAVA IV

HOSPODÁŘSKÝ A UDRŽITELNÝ ROZVOJ

ČLÁNEK 9

Dialog a celosvětové vedoucí postavení týkající se hospodářských otázek

Strany uznávají, že cíle udržitelné globalizace a zvyšující se prosperity lze dosáhnout pouze prostřednictvím otevřeného světového hospodářství založeného na tržních zásadách, účinné regulaci a silných celosvětových institucích, a v tomto duchu se vynasnaží:

- a) prokázat svou vedoucí úlohu při podpoře řádné hospodářské politiky a obezřetného finančního řízení jak na vnitrostátní úrovni, tak prostřednictvím regionálních a mezinárodních závazků;
- b) vést pravidelný politický dialog na vysoké úrovni o makroekonomických otázkách, případně i se zástupci centrálních bank, za účelem spolupráce v otázkách společného zájmu;
- c) podle potřeby podporovat včasný a účinný dialog a spolupráci, pokud jde o globální ekonomické otázky společného zájmu, v mnohostranných organizacích a fórech, v nichž jsou strany zapojeny, jako například Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), G-7, G-20, Mezinárodní měnový fond (MMF), Světová banka a Světová obchodní organizace (WTO).

ČLÁNEK 10

Prosazování volného obchodu a zvýšení investic

1. Strany spolupracují s cílem podpořit udržitelný růst a rozvoj vzájemného obchodu a investic k oboustrannému prospěchu, jak stanoví komplexní dohoda o hospodářské a obchodní spolupráci.
2. Strany usilují o spolupráci v zájmu dalšího upevnění WTO jakožto nejučinnějšího rámce pro silný, inkluzivní a na pravidlech založený světový obchodní systém.
3. Strany se nadále angažují v oblasti celní spolupráce.

ČLÁNEK 11

Spolupráce v oblasti zdanění

V zájmu posílení a rozvoje hospodářské spolupráce strany dodržují a uplatňují zásady řádné správy v oblasti daní, tj. transparentnost, výměnu informací a zabránění škodlivým opatřením v oblasti daní v rámci fóra OECD o škodlivých daňových praktikách či kodexu chování Unie pro zdaňování podniků. Strany se snaží společně podporovat a zlepšovat uplatňování těchto zásad na mezinárodní úrovni.

ČLÁNEK 12

Udržitelný rozvoj

1. Strany potvrzují svůj závazek vyhovět aktuálním potřebám, aniž by tak byly ohroženy potřeby budoucích generací. Uznávají, že ekonomický růst by měl respektovat zásady udržitelného rozvoje, aby byl životaschopný v dlouhodobém výhledu.
2. Strany nadále podporují zodpovědné a účinné využívání zdrojů a zlepšují povědomí o hospodářských a sociálních nákladech škod na životním prostředí a jejich dopadech na dobré životní podmínky lidí.
3. Strany nadále podněcují k úsilí o podporu udržitelného rozvoje prostřednictvím dialogu, sdílením osvědčených postupů, dobré správy a řádného finančního řízení.
4. Strany sdílejí společný cíl, kterým je snížení chudoby a podpora inkluzivního hospodářského rozvoje na celém světě, a kdykoli je to možné, v zájmu dosažení tohoto cíle spolupracují.
5. Za tímto účelem strany naváží pravidelný politický dialog o rozvojové spolupráci s cílem zlepšit koordinaci politik v oblasti otázek společného zájmu a zlepšit kvalitu a účinnost své rozvojové spolupráce v souladu s mezinárodně uznávanými zásadami o účinnosti pomoci. Strany spolupracují v zájmu posílení odpovědnosti a transparentnosti s důrazem na zlepšení výsledků v oblasti rozvoje a uznávají důležitost zapojení celé řady aktérů, včetně soukromého sektoru a občanské společnosti, do rozvojové spolupráce.

6. Strany uznávají důležitost odvětví energetiky pro hospodářskou prosperitu a mezinárodní mír a stabilitu. Shodují se na tom, že v zájmu posílení energetických možností a bezpečnosti a udržitelné a cenově dostupné energie je třeba zlepšit a diverzifikovat dodávky energie, podporovat inovace a zvyšovat energetickou účinnost. Ve vztahu k energetice udržují strany dialog na vysoké úrovni a nadále spolupracují na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni za účelem podpory otevřených a konkurenčních trhů, sdílení osvědčených postupů, podpory vědecky podložené, transparentní regulace a zvážení možných oblastí spolupráce v energetických otázkách.

7. Strany přikládají velký význam ochraně a zachování životního prostředí a uznávají, že pro ochranu životního prostředí jsou nutné vysoké standardy, jež umožní, aby životní prostředí bylo zachováno pro budoucí generace.

8. Strany si jsou vědomy celosvětové hrozby, kterou představuje změna klimatu, a nutnosti přijmout okamžitá a další opatření ke snížení emisí s cílem stabilizovat koncentrace skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zamezila nebezpečným důsledkům působení lidstva na klimatický systém. Zejména sdílejí společný cíl nalézt inovační řešení pro zmírnění a přizpůsobení se dopadům změny klimatu. Strany uznávají globální povahu této výzvy a nadále podporují mezinárodní úsilí o dosažení spravedlivého, účinného, komplexního a na pravidlech založeného režimu podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), jež se vztahuje na všechny strany úmluvy, a to i spoluprací na dosažení pokroku s Pařížskou dohodou.

9. Ve vztahu k životnímu prostředí a změně klimatu udržují strany dialog na vysoké úrovni v zájmu sdílení osvědčených postupů a podpory účinné a inkluzivní spolupráce v oblasti změny klimatu a dalších otázkách týkajících se ochrany životního prostředí.

10. Strany uznávají význam dialogu a spolupráce na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni, v oblasti zaměstnanosti, sociálních věcí a slušné práce, zejména v kontextu globalizace a demografických změn. Strany usilují o podporu spolupráce a výměny informací a zkušeností týkajících se oblasti zaměstnanosti a sociálních věcí. Strany rovněž potvrzují, že lpějí na dodržování, prosazování a realizaci mezinárodně uznávaných pracovních norem, k nimž se zavázaly, jako jsou například normy, na které odkazuje Deklarace Mezinárodní organizace práce (MOP) o základních principech a právech v práci z roku 1998 a její následný dokument.

ČLÁNEK 13

Dialog o dalších oblastech společného zájmu

Strany uznávají společné odhodlání prohlubovat a rozvíjet své dlouhodobé závazky, jakož i stávající spolupráci, a v tomto duchu se v odpovídajících dvoustranných a mnohostranných fórech zasazují o podporu odborného dialogu a výměny osvědčených postupů v oblastech společného zájmu. Mezi tyto oblasti patří mimo jiné: zemědělství, rybolov, mezinárodní námořní politika a politika oceánů, rozvoj venkova, mezinárodní doprava, zaměstnanost a otázky cirkumpolární oblasti včetně vědy a techniky. Případně je možné zahrnout i výměnu informací o právních, regulačních a správních postupech a o rozhodovacích procesech.

ČLÁNEK 14

Blahobyt občanů

1. Strany jsou si vědomy, že je důležité rozšířit a prohloubit vzájemný dialog a spolupráci v celé řadě otázek, které ovlivňují kvalitu života jejich občanů a širšího mezinárodního společenství, a v tomto duchu podporují a usnadňují dialog, konzultace a pokud možno spolupráci v rámci stávajících a nově se objevujících otázek společného zájmu, které mají vliv na blahobyt občanů.
2. Strany uznávají důležitost ochrany spotřebitele a podporují výměnu informací a osvědčených postupů v této oblasti.
3. Strany podporují vzájemnou spolupráci a výměnu informací o celosvětových problémech v oblasti zdraví a o připravenosti a reakci na ohrožení veřejného zdraví celosvětového významu.

ČLÁNEK 15

Spolupráce v oblasti znalostí, výzkumu, inovací a komunikačních technologií

1. Strany nadále podporují spolupráci v oblasti vědy, techniky, výzkumu a inovací, s ohledem na význam nových poznatků po řešení celosvětových problémů.

2. Strany uznávají důležitost informačních a komunikačních technologií jakožto klíčových prvků moderního života a socioekonomického rozvoje a podle potřeby se snaží v této oblasti spolupracovat a vyměňovat si názory o vnitrostátních, regionálních a mezinárodních politikách v této oblasti.
3. Strany si jsou vědomy, že bezpečnost a stabilita Internetu při plném dodržování základních práv a svobod je výzvou v celosvětovém měřítku, a v této oblasti společně postupují na dvoustranné a mnohostranné úrovni cestou dialogu a výměny zkušeností.
4. Strany uznávají, že pro plnění cílů v oblasti socioekonomických, environmentálních a mezinárodních politik je stále důležitější využívání vesmírných systémů. Strany pokračují v posilování spolupráce při rozvoji a využívání vesmírných prostředků v zájmu občanů, podniků a organizací veřejné správy.
5. Strany usilují o pokračování spolupráce v oblasti statistiky a zaměří se zejména na aktivní prosazování sdílení osvědčených postupů a politik.

ČLÁNEK 16

Podpora rozmanitosti kulturních projevů, vzdělávání a mládeže a mezilidských kontaktů

1. Strany jsou hrdé na dlouholeté vazby v oblasti kultury, jazyka a tradic, jež mezi nimi vystavěly mosty porozumění. Transatlantické vazby existují na všech úrovních veřejné správy a společnosti a jejich vliv se v kanadských a evropských společnostech významně odráží. Strany se snaží tyto vazby podporovat a hledat nové způsoby, jak své vztahy posílit prostřednictvím kontaktů mezi lidmi. Strany se snaží využívat výměn prostřednictvím nevládních organizací a skupin odborníků, které spojují mladé lidi a další hospodářské a sociální partnery, s cílem rozšířit a prohloubit tyto vztahy a obohatit výměnu myšlenek při řešení společných výzev.
2. Strany uznávají význam rozsáhlých vztahů v oblasti akademické činnosti, vzdělávání, sportu, kultury, cestovního ruchu a mobility mládeže, které se mezi nimi v průběhu let vyvinuly, a vítají a případně podporují další spolupráci při rozšiřování těchto vazeb.
3. Strany se snaží podporovat rozmanitost kulturních projevů a, je-li to vhodné, rovněž prosazováním zásad a cílů Úmluvy UNESCO z roku 2005 o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů.
4. Strany se ve vhodných případech snaží podporovat a usnadňovat výměnu, spolupráci a dialog mezi svými kulturními institucemi a odborníky v této oblasti.

ČLÁNEK 17

Odolnost vůči katastrofám a zvládnání mimořádných událostí

V zájmu minimalizace dopadu přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem a zvýšení odolnosti společnosti a infrastruktury strany potvrzují svůj společný závazek podporovat prevenci, připravenost a opatření v oblasti reakce a obnovy, a to i případně s využitím spolupráce na dvoustranné i mnohostranné úrovni.

HLAVA V

SPRAVEDLNOST, SVOBODA A BEZPEČNOST

ČLÁNEK 18

Justiční spolupráce

1. Pokud jde o justiční spolupráci v trestních věcech, strany se vynasnaží zlepšit stávající spolupráci ve věci vzájemné právní pomoci a vydávání na základě příslušných mezinárodních dohod. V rámci svých pravomocí a kompetencí strany rovněž usilují o posílení stávajících mechanismů a případně zváží vytvoření nových mechanismů pro usnadnění mezinárodní spolupráce v dané oblasti. To by v případě potřeby zahrnovalo přistoupení k příslušným mezinárodním nástrojům a jejich provádění, jakož i těsnější spolupráci s Eurojustem.

2. Strany podle potřeby rozvíjejí justiční spolupráci v občanských a obchodních věcech v rámci rozsahu svých pravomocí, zejména pokud jde o sjednávání, ratifikaci a provádění mnohostranných úmluv o justiční spolupráci v občanských věcech, včetně úmluv Haagské konference mezinárodního práva soukromého v oblasti mezinárodní právní spolupráce a soudních sporů, jakož i ochrany dětí.

ČLÁNEK 19

Spolupráce v boji s nedovolenými drogami

1. Strany v rámci svých pravomocí spolupracují tak, aby zajistily vyvážený a integrovaný přístup k drogové problematice. Strany své úsilí zaměří na:

- posílení struktur pro boj s nedovolenými drogami,
- snížení nabídky nedovolených drog, obchodu s nimi a poptávky po nich,
- řešení zdravotních a sociálních důsledků zneužívání nedovolených drog a
- maximalizaci účinnosti struktur zaměřených na omezení zneužívání chemických prekurzorů používaných pro nedovolenou výrobu omamných a psychotropních látek.

2. Strany za účelem dosažení těchto cílů vzájemně spolupracují, včetně tam, kde je to možné, prostřednictvím koordinace svých programů technické pomoci a tím, že podpoří země, které tak ještě neučinily, aby ratifikovaly a prováděly stávající úmluvy o mezinárodní kontrole drog, jichž jsou Unie nebo členské státy a Kanada stranami. Strany opírají svá opatření o obecně uznávané zásady ve shodě s příslušnými úmluvami o mezinárodní kontrole drog a dodržují obecné cíle politického prohlášení a akčního plánu OSN o mezinárodní spolupráci pro dosažení integrované a vyvážené strategie pro boj proti celosvětovému problému drog z roku 2009.

ČLÁNEK 20

Spolupráce v oblasti prosazování práva a boj proti organizované trestné činnosti a korupci

1. Strany sdílejí závazek spolupracovat v rámci boje proti organizované, hospodářské a finanční trestné činnosti a korupci, padělání, pašování a nedovoleným transakcím, a sice plněním společných mezinárodních závazků v této oblasti, včetně účinné spolupráce při zpětném získávání majetku či finančních prostředků pocházejících z korupčního jednání.
2. Strany potvrzují svůj závazek rozvíjet spolupráci při prosazování práva, mimo jiné prostřednictvím pokračující spolupráce s Europolem.

3. Strany kromě toho vyvíjejí úsilí o spolupráci v mezinárodních fórech, aby podle potřeby podpořily dodržování a provádění Úmluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a jejích doplňkových protokolů, jichž jsou stranami.

4. Strany se rovněž vynasnaží podporovat ve vhodných případech provádění Úmluvy OSN proti korupci, mimo jiné prostřednictvím silného mechanismu přezkumu, přičemž zohlední zásady transparentnosti a účasti občanské společnosti.

ČLÁNEK 21

Praní peněz a financování terorismu

1. Strany uznávají, že k zabránění zneužívání jejich finančních systémů k legalizaci výnosů jakékoli trestné činnosti, včetně nedovoleného obchodu s drogami a korupce, je nutné spolupracovat a bojovat proti financování terorismu. Tato spolupráce se vztahuje také na konfiskaci majetku nebo finančních prostředků pocházejících z trestné činnosti v souladu s právními řády a zákony stran.

2. Strany si ve vhodných případech vyměňují důležité informace v souladu se svými právními řády a zákony a provádějí náležitá opatření pro boj proti praní peněz a financování terorismu v souladu s doporučeními Finančního akčního výboru a standardy přijatými jinými příslušnými mezinárodními subjekty činnými v této oblasti.

ČLÁNEK 22

Kyberkriminalita

1. Strany uznávají, že kyberkriminalita představuje celosvětový problém, který si žádá globální řešení. Strany proto posílí spolupráci za účelem předcházení kyberkriminalitě a boje proti této trestné činnosti prostřednictvím výměny informací a praktických znalostí v souladu se svými právními řády a zákony. Strany se snaží ve vhodných případech spolupracovat s cílem poskytnout pomoc a podporu ostatním státům při vytváření účinné právní úpravy, politik a postupů pro předcházení kyberkriminalitě a boje proti ní, kdekoli se tento problém objeví.
2. Strany si v souladu se svými právními řády a zákony vyměňují informace v oblastech, jako jsou vzdělávání a odborná příprava vyšetřovatelů kyberkriminality, postupy při vyšetřování kyberkriminality a digitální forenzní analýza.

ČLÁNEK 23

Migrace, azyl a správa hranic

1. Strany potvrzují svůj závazek ke spolupráci a výměně názorů v rámci svých právních předpisů v oblasti migrace (včetně legální migrace, nelegální migrace, obchodování s lidmi, migrace a rozvoje), azylu, integrace, víz a správy hranic.

2. Strany sdílejí společný cíl zavést bezvízový styk mezi Unií a Kanadou pro všechny své občany. Strany spolupracují a vyvíjejí maximální úsilí, aby bezvízového styku mezi svými územími pro všechny občany s platným cestovním pasem dosáhly co nejdříve.
3. Strany se dohodly, že budou spolupracovat v zájmu předcházení nelegální migraci a kontroly takové migrace. Za tímto účelem:
- a) Kanada zpětně převezme každého svého občana nedovoleně pobývajícího na území členského státu na žádost tohoto státu a, není-li stanoveno jinak zvláštní dohodou, bez dalších formalit;
 - b) každý členský stát zpětně převezme každého svého občana nedovoleně pobývajícího na území Kanady na její žádost a, není-li stanoveno jinak zvláštní dohodou, bez dalších formalit;
 - c) členské státy a Kanada poskytnou pro tento účel svým občanům řádné cestovní doklady;
 - d) strany se zapojí do jednání o zvláštní dohodě upravující závazky ve vztahu ke zpětnému přijímání, včetně zpětného přijímání státních příslušníků jiných zemí a osob bez státní příslušnosti.

ČLÁNEK 24

Konzulární ochrana

1. Kanada umožní občanům Unie, pokud členský stát, jehož jsou občany, nemá v Kanadě dostupné stálé zastoupení, požívat v Kanadě ochrany diplomatických a konzulárních orgánů kteréhokoli členského státu.
2. Členské státy umožní kanadským občanům požívat na území kteréhokoli členského státu, pokud Kanada nemá na území tohoto členského státu dostupné stálé zastoupení, ochrany diplomatických a konzulárních orgánů kteréhokoli jiného státu určeného Kanadou.
3. Účelem odstavců 1 a 2 je upustit od veškerých požadavků na oznámení a souhlas, které by se jinak mohly uplatnit v případě povolení, aby občané Unie nebo Kanady mohli být zastupováni kterýmkoli jiným státem, než je stát, jehož jsou státními příslušníky.
4. Administrativní fungování odstavců 1 a 2 strany každoročně přezkoumají.

ČLÁNEK 25

Ochrana osobních údajů

1. Strany uznávají potřebu ochrany osobních údajů a společně se vynasnaží prosazovat přísné mezinárodní standardy.
2. Strany uznávají význam ochrany základních práv a svobod, včetně práva na soukromí s ohledem na ochranu osobních údajů. Strany se proto zavazují dodržovat v rámci svých příslušných právních předpisů závazky, jež učinily v souvislosti s těmito právy, rovněž při předcházení terorismu a jiné závažné trestné činnosti nadnárodní povahy, včetně organizované trestné činnosti, a boji proti nim.
3. Strany pokračují ve spolupráci v oblasti ochrany osobních údajů v rámci svých právních předpisů na dvoustranné i mnohostranné úrovni, podle potřeby cestou dialogu a výměny zkušeností.

HLAVA VI

POLITICKÝ DIALOG A MECHANISMY PRO KONZULTACE

ČLÁNEK 26

Politický dialog

Strany se snaží o posílení dialogu a konzultací účinným a pragmatickým způsobem, aby podpořily své rozvíjející se vztahy, dále je prohloubily a podpořily své společné zájmy a hodnoty prostřednictvím mnohostranných závazků.

ČLÁNEK 27

Mechanismy pro konzultace

1. Strany se aktivně účastní dialogu prostřednictvím stávajících kontaktů, výměn a konzultací, které zahrnují tyto mechanismy:
 - a) vrcholné schůzky konané jednou ročně nebo podle vzájemné dohody střídavě v Unii a v Kanadě;
 - b) zasedání na úrovni ministrů zahraničních věcí;

- c) konzultace na ministerské úrovni o politických otázkách společného zájmu;
- d) konzultace na úrovni vysokých úředníků a na pracovní úrovni, pokud jde o otázky společného zájmu nebo informace a spolupráci v oblasti hlavního vývoje na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni;
- e) podpora výměny delegací Evropského parlamentu a Parlamentu Kanady.

2. Smíšený ministerský výbor

- a) Zřizuje se Smíšený ministerský výbor.
- b) Smíšený ministerský výbor:
 - i) nahrazuje Transatlantický dialog,
 - ii) společně mu předsedají ministr zahraničních věcí Kanady a vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,
 - iii) zasedá jednou ročně nebo na základě vzájemné dohody podle okolností,
 - iv) přijímá svůj pořad jednání, pravidla a postupy,
 - v) rozhoduje se souhlasem obou stran,

vi) přijímá výroční zprávu od Smíšeného výboru pro spolupráci, která pojednává o stavu vztahů, a činí související doporučení k činnosti Smíšeného výboru pro spolupráci, včetně nových oblastí pro budoucí spolupráci a řešení sporů vyplývajících z provádění této dohody,

vii) je složen ze zástupců stran.

3. Smíšený výbor pro spolupráci

a) Strany dohody zřídí Smíšený výbor pro spolupráci.

b) Strany zajistí, aby Smíšený výbor pro spolupráci:

i) činil doporučení ohledně priorit týkajících se spolupráce mezi stranami,

ii) sledoval vývoj strategických vztahů mezi stranami,

iii) zabezpečoval výměnu názorů a předkládal návrhy k jakýmkoli otázkám společného zájmu,

iv) činil doporučení v zájmu účinnosti, vyšší efektivity a součinnosti mezi stranami,

v) zajišťoval řádné fungování této dohody,

- vi) poskytoval výroční zprávu o stavu vztahů Smíšenému ministerskému výboru, kterou strany zveřejní, jak je uvedeno v odst. 2 písm. b) bodě vi) tohoto článku,
 - vii) náležitě řešil jakékoli záležitosti, které mu předloží strany podle této dohody,
 - viii) zřídil podvýbory, které budou nápomocné při výkonu jeho povinností. Tyto podvýbory by však neměly duplikovat subjekty zřízené podle jiných dohod mezi stranami,
 - ix) analyzoval situace, kdy jedna ze stran má za to, že její zájmy byly nebo mohly být nepříznivě ovlivněny rozhodovacími postupy v oblastech spolupráce, na něž se nevztahuje zvláštní dohoda.
- c) Strany zajistí, aby Smíšený výbor pro spolupráci zasedal jednou ročně střídavě v Unii a Kanadě, aby na žádost kterékoli ze stran bylo možné svolat mimořádná zasedání, aby Smíšenému výboru pro spolupráci předsedal jeden vyšší úředník Kanady a jeden vyšší úředník Unie a aby se dohodl na svém mandátu, včetně účasti pozorovatelů.
- d) Smíšený ministerský výbor se skládá ze zástupců stran, přičemž při stanovení úrovně účasti je třeba věnovat náležitou pozornost důrazu na účinnost a hospodárnost.
- e) Strany se dohodly, že Smíšený ministerský výbor může požádat výbory a podobné subjekty zřízené podle stávajících dvoustranných dohod mezi stranami, aby jej pravidelně informovaly o svých činnostech v rámci průběžného, komplexního přehledu vztahů mezi oběma stranami.

ČLÁNEK 28

Plnění povinností

1. V duchu vzájemné úcty a spolupráce, které jsou vyjádřeny v této dohodě, přijmou strany obecná nebo zvláštní opatření potřebná ke splnění svých závazků podle této dohody.
2. V případě otázek nebo rozporů při provádění či výkladu této dohody zvýší strany své úsilí o konzultace a spolupráci tak, aby problémy byly řešeny včas a smírnou cestou. Na žádost kterékoli ze stran jsou otázky nebo nejednotnosti postupovány Smíšenému výboru pro spolupráci k další diskusi a analýze. Strany také mohou společně rozhodnout, že tyto otázky postoupí zvláštním podvýborům, které jsou podřízeny Smíšenému výboru pro spolupráci. Strany zajistí, aby se Smíšený výbor pro spolupráci nebo určený podvýbor sešel v přiměřeném čase, který mu umožní hledat řešení rozdílů v provádění nebo výkladu této dohody prostřednictvím včasné komunikace, důkladného posouzení skutkové stránky, včetně případného odborného poradenství a vědeckých důkazů, a účinného dialogu.
3. Strany potvrzují, že pevně podporují lidská práva a nešíření zbraní a domnívají se, že zvláště závažné a významné porušení povinností uvedených v čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 lze řešit jako zvláště naléhavý případ. Strany mají za to, že k tomu, aby určitá situace představovala „zvláště závažné a významné porušení“ čl. 2 odst. 1, musely by její závažnost a povaha být výjimečného druhu, jako je například státní převrat nebo závažné trestné činy, které ohrožují mír, bezpečnost a blaho mezinárodního společenství.

4. Pokud ve třetí zemi nastane situace, kterou lze podle její závažnosti a povahy vnímat jako zvláště naléhavý případ, usilují strany na žádost kterékoli ze stran o urychlené konzultace, aby si ohledně vzniklé situace vyměnily názory a posoudily možná řešení.
5. V případě nepravděpodobné a neočekávané situace, kdy by ke zvláště naléhavé události došlo na území jedné ze stran, může kterákoli strana přednést danou záležitost Smíšenému ministerskému výboru. Smíšený ministerský výbor může požádat Smíšený výbor pro spolupráci, aby do 15 dnů uskutečnil urychlené konzultace. Strany poskytnou příslušné informace a důkazy, které jsou nezbytné pro důkladné posouzení a včasné a účinné řešení situace. Nebude-li Smíšený výbor pro spolupráci schopen situaci vyřešit, může záležitost předložit Smíšenému ministerskému výboru, aby ji neodkladně zvážil.
6. a) Pokud by nastal zvláště naléhavý případ, kdy by Smíšený ministerský výbor nebyl schopen situaci vyřešit, může kterákoli strana rozhodnout o pozastavení uplatňování ustanovení této dohody. V Unii by rozhodnutí o pozastavení uplatňování vyžadovalo jednomyslnost. V Kanadě by rozhodnutí o pozastavení platnosti přijala kanadská vláda v souladu s jejími právními předpisy. Dotčená strana neprodleně písemně oznámí druhé straně své rozhodnutí a toto rozhodnutí uplatní po minimální dobu nezbytnou k vyřešení této otázky způsobem přijatelným pro obě strany.
- b) Strany neustále přezkoumávají vývoj situace, která vedla k přijetí uvedeného rozhodnutí a která by mohla sloužit jako důvod pro další vhodná opatření přijatá mimo rámec této dohody. Strana, která využije pozastavení či jiná opatření, je stáhne, jakmile to je odůvodněné.

7. Kromě toho strany uznávají, že zvláště závažné a významné porušení lidských práv nebo nešíření, jak je definováno v odstavci 3, by mohlo rovněž sloužit jako důvod pro vypovězení Komplexní dohody o hospodářské a obchodní spolupráci mezi EU a Kanadou v souladu s článkem 30.9 uvedené dohody.

8. Tato dohoda se nedotýká uplatňování ani výkladu jiných dohod mezi stranami. Zejména, ustanovení této dohody týkající se mechanismu řešení sporů nenahrazují ani žádným způsobem neovlivňují ustanovení týkající se mechanismu řešení sporů obsažená v jiných dohodách mezi stranami.

HLAVA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 29

Bezpečnost a zpřístupňování informací

1. Touto dohodou nejsou dotčeny právní předpisy Unie, členských států nebo Kanady, jež se týkají přístupu veřejnosti k úředním dokumentům.
2. Tuto dohodu nelze vykládat tak, že by se od kterékoli strany požadovalo, aby poskytovala informace, jejichž sdělení je podle ní v rozporu s jejími hlavními bezpečnostními zájmy.

ČLÁNEK 30

Vstup v platnost a pozbytí platnosti

1. Strany si vzájemně oznámí dokončení vnitřních postupů nezbytných pro vstup této dohody v platnost. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po dni posledního oznámení.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, provádějí Unie a Kanada části této dohody prozatímně, jak je stanoveno v tomto odstavci, dokud dohoda nevstoupí v platnost a v souladu se svými platnými vnitřními postupy a právními předpisy.

Prozatímní provádění začíná prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni, k němuž si Unie a Kanada vzájemně oznámí následující skutečnosti:

- a) v případě Unie dokončení vnitřních postupů nezbytných pro tento účel a s uvedením těch částí dohody, které se budou prozatímně provádět; a
- b) v případě Kanady dokončení vnitřních postupů nezbytných pro tento účel a s potvrzením souhlasu s těmi částmi dohody, které se budou prozatímně provádět.

3. Kterákoliv ze stran může druhé straně písemně oznámit svůj záměr tuto dohodu vypovědět. Vypověď nabývá účinku šest měsíců po tomto oznámení.

ČLÁNEK 31

Změna

Strany mohou tuto dohodu změnit písemnou dohodou. Změna vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po dni posledního oznámení, kterým si strany vzájemně sdělují, že všechny nezbytné vnitřní postupy pro vstup změny v platnost byly dokončeny.

ČLÁNEK 32

Oznámení

Strany předají veškerá oznámení učiněná v souladu s články 30 a 31 Generálnímu sekretariátu Rady Evropské unie a Ministerstvu zahraničních věcí, obchodu a rozvoje Kanady nebo jejich případným právním nástupcům.

ČLÁNEK 33

Územní působnost

Tato dohoda se vztahuje na jedné straně na území, na která se vztahují smlouvy, na nichž je založena Evropská unie, za podmínek stanovených v uvedených smlouvách, a na území Kanady na straně druhé.

ČLÁNEK 34

Definice stran

Pro účely této dohody se „stranami“ rozumí Evropská unie nebo její členské státy nebo Evropská unie a její členské státy v souladu s jejich příslušnými pravomocemi na jedné straně a Kanada na straně druhé.

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.